

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłať,
Strowja ce
Swó bny statok,
A twój swjatosť
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoć mójny
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosć da.

Njech ty spěwaš,
Swěrnje džělať
Wšědne dny;
Džěń pak swjatosť
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebyes mana
Njech ci khmana
Žiwosć je,
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će! F.

Gserbske njedźelske kopjeno

Sałožil 1891 Khrjebjanski farań dr. theol. a fil. Bjedrich Sella.

W Budyschinje

13. septembra 1936

Baugen

14. njedźela po šwjatej Trojizy.

Mateja 11, 16—24.

A staremu Ihežu wobzjedźerjej, pola kotrehož tójšto podružnikow bydlesche, pschindze ras snaty, i kotrymž běsche so w Božim domje jesnať, tón žebi wschitto wobhlada wschi prajesche: „To pak macze sawěsće došć hněwanja!“ Starz wotmołwi: „Ně, to ja njeczinju, ja so ženje njehněwam.“ Wšchi tym so lubosnje žmějesche, dobnyceršy i wóćzka hladajo. „To macze pak žadny dar, i ludźimi wobthadźec a so i nimi snješč“, praji tamny, „abo móžecze wy wschittim prawje wutřechić?“ — „Ně, to ja njemóžu to ništo njemóže, tež naš Sbožnik níz, ale hańle, hdnž so hněwasch, steji šle. Ja rjeknu: cziń prawje a nimašch so nikoho bojeć.“

Je woprawdže wěrnó, so tež Jesuž njeje ženje ludžom wutřechić? Mny dženska jeho škóřzbu na tamne města pschi jěsorje Genezareth křischimy. Biblija nam Chorazin nihdže njemjenjuje, hač jenož tu w Jesužowej škóřzbje. Wón drje tam njeje ženje žměl pschithadźec. W Bethsaidze je Jesuž był. Philipus běsche wot tam. Ale Jesuž drje njeje tam žměl jažo pschińc. Kapernaum je po wschěm žwěće snate, tak je tam Jesuž pschebywał a štkował, je tole městacžko k njebju posběhnył, a tola je wot njeho wotpadło, jeho škóncžnje jařtorcžiko.

Tak tež Boži žyn, níz jenož w tychle tšjoch městach, ale tež hewať dnrbni našhonicž so njeje móžno, wschittim ludžom wutřechić. Ale Jesuž so njeje na ludži hněwał, ale je so hač do žmjerče prózował, so by wutrobny dobnł, a je žu- djenje Bohu pschewostajil, widžiwšchi, so Boži žud pschindže kaž Sodom a Gomorra.

Jesuž pak tež wschi mój žwojeho žwjateho žłowa na- ložuje, so by tajke štwjerdnjene wutrobny smjehećić mohl a škóncžnje wobrocžil a ja Bože kralestwo dobnł. „Komu dnrb-

bju tu šchlachtu pschirunacž?“ tak wuwola. Ludžo žu na džě- czi podobne, kotrež wot towaršchow žadaju, so dnrbja wschitte móžne hry-žobu cžinicž, njedh hraja kwaž abo njedh hraja pschewodjenje. Tak wot křutneho Jana žadaju, so dnrbni i ni- mi jěšč a picž, a dokeľ to njecžini, jeho šatamaja. Hdnž pak Jesuž i ludžimi je a pije, jeho ša žracžka a winoweho wo- pilža, ša žlonikow a hrěšnikow towaršcha šahanja. Tak je so štało, so tamne města wo njeho njerodžachu, so tež Kaper- naum wot njeho wotpadže.

Schtož njedha wěricž, tón dnrbni někajku rěč cžinicž, ně- kajke wurěčžowanje namaćacž. Woprawdžita pschicžina a wi- na leži w njewěry. Njewěryžy pschezo něšto morfoze a porokuje. Tak jemu hrěch njewěry wjažy na žwědomje nje- padnje. Tak móže žamo w hordosći a prawdosći štač a so naduwacž porňo Božemu žynnej. Tež w našchim cžachu wědža njewěryžy tak pschecžiwó Jesužej mudrowacž.

Kedžbujmy hišćje wožebje na to, so Jesuž so njeje kaž jeho přjedybžer Jan wot wschědneho ludoweho wašnja džěliť. Jeho drašta nam ani wopřana njeje, křiba na kón- zu, hdnž nahi na křižu wižasche a wo jeho draštu lóž cžisť- chu. Schtož jěšč a picže nastupa, Jesuž njeje wožebite kašnie dať. Je wschitte Bože dary ša dobre měl a njepytať wožebitu žwjatosć we woštajenju jědžow abo napojow, kotrež móža so na hrěšne wašnje wužiwacž. Tuž je Pawołowe žłowo: „Wschitto je wašche, wy pak šće Křistužowi . . .“ žyle w Jesužowym duchu pižane.

W našchim cžachu někotři wot křeschćijanow a wožebje wot duchownych žadaju, so dnrbja so na to šwjaćacž, žylne napoje njepicž. Schtož Křistužoweho ducha ma, móže bjes hrěcha wschitte dary Bože wužiwacž. To je „křažna žwoboda Božich džěcži“. Schtož pak wě, kať ložy pschi žwojej žłabo- sczi runje pschi wjekeťosći do špntowanja pschindže, tón je mudrišchi, hdnž tomu cžeknje, hdnž so woštaji. Tajkeho pak

tež njejmě ničtò pšchajara k piczu wabicz. Dyrbi kóždy kóž-
demu w tutym nastupanju jeho prawo a wolu woštařic. Ničtò tajkeho sadzerženja dla njejmě drugeho ja žmėch mēc. Wjele wjazn rošuma a luboscze dyrbi w towarštwach knje-
žic. Hewať ſo wjeſele do ſrudobn pšchemobroczi. Bože dži-
w- ne dary móža cžlowjeka wošchewicz a ſwjeſelicz. Eſu lėkar-
stwo, wot Wótza tež ſtrowym pšchiměrjene. Ale ſchtò lėkar-
stwo na jedyn ras wupije? Hdžež je dobry duch doma, tam
njejſu ženje pjeni. Njewidomny Khrjſtuſ je ſriedža mjes
wjeſelymi kſheſcijanami. Póndželu rano džeja ſylni a
wjeſeli jaſo na ſwoje džeło.

Sazpjena luboſc.

Eſamotnu róžu na hałožn czeńnoſtej
Widžu ſo kolebac w zunim tam wěſiczk. —
Wodaj mi Božo, hdnž tutomu keraſchkej
Rubju ja jeho ſej jeniczk debjeńku? —

Šchzipam ſej róžu, mje kałaja czeńniki.
Podarmo pať ſo mi hałožka ſpjeczuje!
„Kraſna ty róžiczk ſłódko nětk wonjej mi!“ —
S wětrom pať róža ſo wote mnje kſileſhe!

„Pěſtowacž chzu cze kaž maleho lubuſchka!
Wjeſela budžeſh, róža kaž w ſahrodzn!“
Wona pať hluboko ſdnchnu wſcha ſrudnuſchka:
„Ból wſchu a ſrudobu cžuju taž ja kaž Ty!“ —

Róža mi dale tať luboſnje wonjeſhe.
Wobdawach ju pať tež ſ wulkej tať luboſczu!
Pſchezo pať dale ſo wote mnje tuleſhe,
Mhſliczk jeje wſcha beſhe pſchi czeńniku. —

Diafonija.

Njedželu 27. ſeptembra t. l. ma ſo po Božich ſlužbach
ſberacž kollektu ja diafoniju, t. r. ja znju ſlužbu, ja wſcho
ſkutkowanie kſheſcijanſkeje luboſcze, kotrež je nam w ewan-
gelſkej zyrkwi wojnamjenjene ſ diafonijami a ſ diafonami.
Sažada diafonijow je tola: „Ja chzu ſlužicž!“

Wilhelm Löhe jeſtaja ſchruch abo ſažadu diafonijow
taťle:

„Šhto chzu ja? Eſlužicž chzu ja! Komu chzu ja ſłu-
žicž? Tomu Knjeſej w jeho wobčeženych a khdnych! A
ſchtò je moja mſda? Ja njeſlužu ani wo mſdu ani wo
džak, ale ſ džakownoſcze a ſ luboſcze! Moja mſda je, ſo
žmėm! A hdnž pſchi tym ſahinu? „A hdnž ja pſchi tym
ſahinu, ſahinu ja!“ rjekny Eſther, kotraž tohodla nje-
ſnajeshe, kotrehož lubujo byh ja ſahinyla a kotrnž mi
njeda ſahingcz! A hdnž ſo pſchi tym jeſtarju? Budže
ſo moja wutroba ſelenicz kaž palmown ſhtom a tón
Knjes mje naſpnczi ſ hnadu a ſe žmilnoſczu! Ja du
w měrje a ſo njeſtaram!“

Tuž chzemn my wožadni bycz cži, kiž ſu we wěrje a lu-
boſczi a džakownoſczi w Knjeſowej ružn cži, ſ kotrnymž ſo
wón ſtara ja tnych, kiž tať bjes ſtaroſcze wo mſdu a ſaſtaranje
ſo ſtaraja ja tnych, kiž ſu ſprózn a wobčeženi, khoru a bėdni,
dožnla, kiž ſaſtaranja potrebjaju.

Sto lėt je lėtka tomu, ſo ſarať Theodor Gledner wob-
nowi nowoſaſonſki japoſchtoſki ſkutk diafonije, teje luboſcze,
kotraž bu tym, kiž na duſchi a cžele pomozn a hladanja trje-
bachu, teje luboſcze, w kotrejž kſheſcijanſki ſlužachu bėdnym
a khorym a hewať pomozn potrebnym ſobucžlowjekam, ſo
džakuju ſ tym ja wſchu ſlužbu, ſ kotrejž je Jeſuſ Khrjſtuſ

nam cžlowjekam ſlužil w luboſczi. Kaiſerswerth nad Rhei-
nom bu macžerny dom ja tutón ſkutk luboſcze, kotrnž nětko,
hdnž bu jaſo kſheſcijanam poſaſany a porucženn, rucže we
wſchėch kónčinach ſobuſkutkowaczi a ſobuſkutkowarjow na-
mať. Bė tola pſchezo hižo tu a tam kſheſcijanſka luboſc
pſchi tym, pomhacž, podpjeracz, dobreho cžinicž, njemėjo pať
pucžow a ſarjadowanja, ſ kotrnymž by tajke ſkutkowanie mo-
žn a pomoznikow a wliwa nabyło. Tu w Glednerowym wu-
ſtawje diafonijow a w jich džeło wuhladaču nětko prawe
pucže a dobre ſarjadowanie ja tajke ſkutkowanie luboſcze cži,
kotrnymž luboſcž a džakownoſcž pſchecžiwu Jeſuſkej Khrjſtuſkej
hižo pſchezo wabjeſhe, lubeho cžinicž druhim. A tuž po
Glednerowym pſchikladže a ſ Glednerowej pomozu tu a tam
po němſkim kraju ſałożowachu macžerne domy diafonijow,
tať tež 1844 w Drježdžanach. Tam, hdnž dženſa wulki dom
a wuſtaw a khorownja a druge domy Drježdžanſkeho macžer-
neho doma w Nowych Drježdžanach pſchi Budnſkej droſn a
Zobju wohladač, ſałożichu 19. meje 1844 macžerny dom
diafonijow a ſ tym ſdobom žiwu ſkutk kſheſcijanſkeje ſkut-
kowaneje luboſcze, kſheſcijanſkeje diafonije. Maťny dom
ž cžikłom 13 na Cžėſkej haſn to tam bė, hdnž bėchu ſo něhdy
„Cžėžn bratija“ — Böhmiſche Brüder — jaſnydili a ſahrodn
ſałożili, wucžeknywſchi žem ſe ſwojeje domiſny ſwojeje wěrny
dla. Tam bė tať rjez luboſcž k wěrje, luboſcž k Jeſuſkej doma,
kotraž ſwonkowneho njehladajo tomu Knjeſej ſlužbi. Žadny
džiw tuž, hdnž je ſo tam tuta luboſcž, kotraž Jeſuſkej Khrj-
ſtuſkej ſlužbi w jeho bėdnym, khorym, pomozn potrebnym tať
jaſnydila, roſchėrika, ſo maſch tam tutón wulki wſchėrnny
wuſtaw, w kotrnymž luboſcž ſ telko rukami ſkutkuje, ſ kotrehož
luboſcž po telko pucžach do kraja khdži, w kotrnymž je ſebi
luboſcž mjes tym hižo natwarila drugi ras rjany Boži dom,
tohodla, dokeľž přeni njebė wjazn wulki doſcz. Runje ſ Lu-
žizn ſu tam tola lėtka a w poſlednich lėtach wſchelať ſjed-
nocženſtwa pobyl, wožebje „Kſheſcijanſka žónſka ſlužba“;
wone wėdža powėdacž wo tym. A tať někotra Lužicžanka,
ſerbſka a němſka, je ſo w tutym domje wėnowala tutej ſluž-
bje Khrjſtuſowej a tať někotra nětkle w tutej ſlužbje ſlužbi
a tať někotra to hiſchcze budže, abo njeje dha runje we Lu-
žizn ta luboſcž doma, kotraž chze Khrjſtuſkej ſlužicž ſ tajkimi
ſkutkami luboſcze?

Tehdy, 1844, bėchu to ſchntri Drježdžanki, kotrež ſ dwė-
maj Kaiſerswertſkimaj diafonijomaj w naſpomnjenym
domje ſ tutej ſlužbu ſapoczachu: von Leipziger, von Brauſe,
Ida Thode a hrabinka Hohenthal-Königsbrück. A džeło je
roſtko. Hižo 1847 pſchėnydlichu ſo ſ maleho doma do rjaneho
wulkeho doma pſchi Budnſkej haſn, hdnž ſo znly macžerny
dom roſchėri a roſroſcze do wulkeho wuſtawa, kotrnž tam
nětkle widžimn a w kotrnymž ma nětkle na 800 cžlowjekow
pſchėbnſka.

Na tole wſcho chzemn 27. ſeptembra jenož ſ darom lu-
boſcze a džaka ſpominacz, ně, tole wſcho a dožnla džeło diafo-
nije chzemn wopominacz, niž jenož 27. ſeptembra, ale dožnla
nětkle w tutym cžaſu — a tež w tutym ſopjenku — a ſpó-
ſnacž, telko je kſheſcijanſka luboſcž ſama — wėſo ſ Božej
pomozu — ſamohla, wabjena ſ džakownoſcze a ſ luboſcze.
A wona je ſ tutym ſkutkowanjom luboſcze wliwa nabyła na
wſchėch móžnym polach cžlowſkeho žiwjenja a džeła a na
wſchėch móžnym cžlowjekach. Stawiſny tutny ſańdženny 100-
lėt ſu poľne dopoſaſow ja to a tať někotry ſ naſ je ſkladnoſcž
mėť, ſo ſam wo tym pſchėkwėdcžicž.

Luboſcž ſ džakneje luboſcze ke Khrjſtuſkej porodžena je
móz, žylna móz, kotraž ſamóže ſlužicž, luboſcž wopoſaſowacz.

woprować bjes morfotanja i radość a to śwerna hacz do kmiernicze. Wona samóže tamne Löhowe sařady žiwe scžnicz, žiwe bncz. Wona wabi tež nař, jej wutrobu, žiwjenje, dom řcherofo wotewricz a řo dacz wobřbořicz. Tuř wotewrcny a dajmy řo wobřbořicz. My njebudžemy hinař móz, hacz druhih wobřbořecz — a budžemy wernje řbořowni.

Schto to nohžny?

Diafoniřa.

Jena i diafoniřow abo řmilnych řotrow bē řebi wnyře řořa přichřinicz dařa řchpruř: „Tón miřchtr je tudny a wořa Cze!“ — Jan. 11, 28. — řdnř nēř w nořny řwóncz řařwóni a jej czeřřo bē, řo i mucžnym czeřřom řhrabacz, pohřada na tuto řřowo a tuto řřowo da ji mořow dořcz, jeje huřřo tař czeřře a napinaze džeřo i wjeřřeřořczu wufonjecz a dořonjecz.

Žyřej a řřat.

Sařřa řrajna řyřej bē řa 13. po řr. wořebity teřřt poruřřila — 1. řor. 3, 11 — a řo i wořebity řřowom na wřřech wořadnyh wobrocřřila. Na řařořřu tuteřo biblijřeho řřowa: „řadny druhi řařořř njemoře niřřón řařořřicz, řřiba tón, řř je řařořřny, řotny je řeřuř řhryřřuř,“ mējeřře řo wuřřehnyřcz, řo njeje řane druhe mjeno date cžłowjeřam dnřři mjeno řhryřřuř a řo njeje w řanym druhim řbořnořcz, řřiba w řhryřřuřu a řo je nařřa řřchescřřijanř řera ta je- na a jenicřřa, řotrař wobřbořa řa czař a wēcznořcz jenotliwe- řo, řwójbu, lud. řohodla mamy my řřchescřřijenjo přchescjene bncz na tutym řařořřu i řhryřřuřom a přchescjene i řřchescřři- janami. Wořebiteřo přchepřořřenja, řo wořadni wřřchitřny řemřři přchindžechu, njebē přchřřlo, njebē wřřchudžom tež wjařny móřno. A řdnř řebi wēř prawje wobřřadařř, prajiřř, řo tež wořebiteřo přchepřořřenja njebē řřeba, ani 13. po řr. ani dženřa ani dořřla. řřchescřřijenjo nařřich wořadom wēdřa tola wřřchitřny, řař řřutny je czař a řař pořny řřachow. Přchřřhadžeja tola džeř řař džeř powēřcz wo řřuchřřym i wje- cžora a i ranja. řohodla du řřchescřřijenjo, dořelř to řpōřna- řhu a dořelř řpōřnařhu, řřto to je: řa řřchescřřijan řym, řa řřchescřřijanřa řym! do Bořeho domu, řo bnyř řo řhromadnje modřili a řo řhromadnje i Bořim řřowom pořřynřili. A po- tom: My řym nēřřle wřřchudžom w řraju po řřitnyh řnyřař a přřed nařymřřimi řnyřmi! řo tola řřchescřřijanřři ratařřři lud řamo wot řo wjedže do Bořeho doma, ř modřitwam, ř džařnym modřitwam a ř pōřřwam a ř dobrořpřořřenjam a ř řřowu řoho Bořa, řř tař dobrořřřwy a řotreřoř dobrořa řraje wēcznje. Abō je řřch tnyh řřchescřřijanow wjařny abō řamo wjeře, řotřř praja, řo řo řēřa njeřmē prajiřcz, řo řu řnē řja- ne a bořate, řamo na řlēřny niz? Dořřla: řimaja řřchescřři- jenjo řpōřnařza, řařczuřza, myřřle řa to, řo woni, řř mjeno řřchescřřijan, řřchescřřijanřa maja, do winy přchřřdu, řotruř ma- ja na řebi, na druhimi, na ludu, řdnř woni ře řřowom a řřutřom a i řnyřym řařřerženjom njecřřinja nēřřle a přřezō přřed Bořom a ludom, přřed řřarymi a młodnymi, řřtoř po řřchescřřijanřřu je cžinicz řewař a cžinicz w tutym czařu. ř cžim řředřa woni to řamořwicz a řař řředřa woni wob- řřacz? Boře młny mlēja drje pomakřu, mlēja pař cžim drobniřřo. řo bnyřny tola wřřchitřny na tym jenym řařořřu, řotny je řhryřřuř a wera do njeho, přřes jene bnyř i řhryřřuřom a přřes jene i řřchescřřijanami!

„o“. řēmřři řinanřny miniřter je po namōřwjenju gmej- now pořřajř, řo maja řo přchřřotřchēřři řa mje- na werywu- řnacžow jenāř řřebacz. ř tutym nowym pořřajenju njena- mařař wjařny pomjenowanje „Dissident“, to je tón, řř je

i řyřřwje wuřřupřř, řř pař řanemu druhemu nabořřnemu řjednocřenřřwu řo njeje přchřřamřnyř. Přchřřotřchēřři řu tute: „ev.“ řa ewangellyřři (prořřtantiřřři, lutheryřři, reřormiřřři); „řř“ řa romřřo-katolyřři; „ař“ řa řřarokatolyřři; „řd“ řa řřidowřřři, a „o“ řa wřřchē druhe nabořřny a wery a řwēřa- nahřady.

řsowjetřřřa. řřch i njeje a wo njei přchřřhadžeja po- wēřczē řařřēř řředřa, wono wořřanje přři tym, řo řo wona na to mēři, tež řbnyřřne řřchczē wotewřřene Boře domy řa- wřcz a tež řbnyřřnyh duchownnyh wuhnacž — abō tež moricz. A řař móřřch tež wot bolřřchewiřma řřinařřeho wocžatowacz? řřtoř nam njei wot ranja řsowjetřřřa doprařřla, doprařřa nam nēřřle wot wjecžora řchpaniřřa. Ale njeje tař, řo je řřch dořcz řřchescřřijanow, řotřř řu tu wřřchēdny a njedželřři džeř tař řřwi, řařo tu njeby ani řsowjetřřřeje ani řchpaniřřeje byřřo? řař dořřo to řřchczē? A řař dořřo řřchczē czařa řa tařře řařřerženje? — řsowjetřřřa je Boři dom nēmřřeje řsaratowřřeje wořadny do doma řřatneje banki přřchewořřila. ř mēřczē řdeřřa nuřře wona wořadnyh nēmřřeje wořadny, podpřřacz přřmo, w řotnyřny woni — wořadni — řebi řa- daja, řo by řo Boři dom řawřēř.

Přřchczřřwo bolřřchewiřmei přchřřhotuje řatikan, t. r. bamř, dořřadne wojowanje. řamř ma bolřřchewiřmuř řa naj- wjetyřři řřach řa řuropu a dořřla řa řwēř. řařady řa tuto wojowanje je wōn řřžo wřřchelakim biřřkopam rořřařřniř. řži- wajo na to maja biřřkopōjo katolyřřow napominacz, řo wřřchēh wojowanjom mjes poliřřřřimi řřonami wřřdacž.

řchpaniřřa. řchpaniřny řommuňřřtojo řu ruřřim řommu- niřřam dary pořřřczřili. Tute dary bēřu drořotne řudobja, wobrařny, debjeřři, řotreř bēřu ře řchpaniřřich Bořich domow rubili.

A nēřřo řortugaliřřa! řchpaniřny řjesbōřni řu wobřamř- ři, w mēřczē řarcelona řařořřicz řjesbōřnu řřhulu; w tutei maja řo řjesbōřni propagandiřřtojo a řřczuwarjo wufubřacz, řotřř maja, řař řuřřnoameriřřařře řraje, tař tež řortugaliřřu řa bolřřchewiřmuř dořřcz. 400 tařřich wuřczomžow řmēje tam nadōbo wuwuřczowanje. řatolyřřa wřřchřřa řřhula ma řo řa to wuřřwojicz a wuřřicz a i Mořřny dnřřia pōřřēřorojo tu- teje „wēdomořczē“ přchřřcz.

ře řerbow a ř řalořa.

Do řudeřřez řčēřemny do řarā řōttgereř řařřehō doma młodny- řař mandželřřimāř wutrobne řbořopřřchczā. řōř řōř- nuř řeju, a řeju řřutřřowanje a řeju dom.

ř Pořcznyř řwjecřři přchřřhodnu njedželu řwonřřowne řiřřijonřřwo jubilejny řuřřřři miřřijonřřři řwjedžeř. řa njōn je řřla řuřřiza přchepřořřena. řopominamny tola i tutym řwjedženjom w Pořcznyř tež přenjeřo řuřřřřehō miřřijonara řiegenbalga, řotny řařo přēni do miřřijonřřehō džeřa w řn- diřřej, řotreř tehdy danřři řřal řpēřchowařře, džeřře. ř nim řo tam poda miřřijonar řlūtřřřhau. řobeju bē řuguy řer- mann řrandē w řwōjim řalleřřim wuřřawje přchřřhotowař řa tuto džeřo a danřřemū řřalei řriedrichēi IV. poruřřřř. řie- genbalg je tehdom řřžo řowny řařōř do řēczē řamulow přřchēřořřř. řōn wumřē 1719.

ř řřejdžan. řořřednja mēřaczna řhromadřřřna „řro- madniřřa“, tow. řerbyřřeje literatury a hudžby bē wēřnowane wopomnjecžu řemřēřeju řobuřřřawow; řohodla bē řřle řēndže- nje řřutnehō řařu. řnyřes dr. řwjařřřawōř, tucžāřny přřchēřny- da řōřa, wuřřehny w řřotřřich řadach řmyřřř tutořo wjecžora, wōřřewjejo, řo po prawom řo wotmēnjāřny přřchēdnořřř wu-

padnje. Synki Chopenoweho žarowaniskeho pothoda, sahrate wot f. ľudžb. dir. Krawza, wutrobny hluboko hložowachu f. nutrnemu ipominanju na f. wnjch. wučerja Keřka a f. pschekupža Koluščku. Žiwjenjobch a skutkowanie njeboh wnjch. wučerja Keřka wobrasowasche knjes Sahrodniř, wnjch. wučer w Driježdžanach. Pschekwědczi pschipořlucha- rjow, so je semrětn pilnje pschinoschowal f. wobohaczenju na- šcheje literatury, a tež hewal so wuřnawal jako dobrý Sserb. Wo knjesu Guščze Koluščkyn porěcža f. dir. Krawz, kiž je we nim měl lubeho a wěrneho pscheczela. Wepomni jeho pschi- wiřliwosć f. narodu a njesapomni ipominacž na šhromadne skutkowanie sa herbstke ludstwo. Tutej narěczi džěšchtej hlu- boho do wutrobny. — Tež tón a tamny doda wurěki je ži- wjenja semrěteju. kotraž běšchtaj wulžn waženaj wožebje mjes Driježdžansimi Sserbami. Wožebje na f. wnjch. wu- čerja Keřka budže so huřto ipominacž, kiž je žwojim kraja- nam a krajantam pěne nastawki jawoštajil. Se hłowam: „Čěscž a wopomnjecže budž jima!“ šfónčzi f. narodnej hym- nu wopomnjeńšti wjecžor.

F. Th S.

W Barlinje žu saščžny kamjen sa nowy Boži dom rusko- orthodoxneje wožadny položili. Nowy biskop Tychon mějesche pschi tym žwjatocžnosć. S dowolom, tutón Boži dom twa- ricž, dořta rusko-orthodoxna wožada šdobom pschipořnacže, so je wožeba šjawneho prawa.

W Ruskej je metropolit Antonius wumřel. Ssowjetška wnjchnosć je sa žyłu Rusku žmjertne wopominanja a mšchě sa njeho sařasala. Žena f. wožadow Leningrada, kotraž se- mrěteho hižo do revoluzije šnajesche, je tola mšchu žwjecžila. Wnjchnosć da wšchě štawny tuteje wožadny sajecž a sařudži mšchnita a jeho pomoznikow f. wuhnařštwu na 8 lět.

Ariste. Je na tym, so šmėje kóždn a kóžda žwój pothod dopořasacž a žwojich přjedownikow šwěščicž. Tuž so kóždn a kóžda tež f. čažom wo to štaraj. Wono njeje tak, so maja štawnizy a šarn tole čžiničž. Wšchitžy žu winowacžzi, kaž je tež porucžene, žebi přjedownikow šwěščicž, hdžežtuli móžno: pola džěda a wowki, pola pschiwuřnyh hewal, na rowownych kamjenjach a druhdže a potom hagle pschińcž se wšchěmi mje- nami a licžbami a žadacž wopiřma. Tež kupne listy a podob- ne piřma podawaja huřto wjele. A f. čažom so kóždn wo to štaraj. S tym wjele šalutujeřch.

„Móřchnicžka.“ „Móřchnicžka“ dže hiščcže tu a tam wo- řoko, tež we Lužizy. Škoro wšchě wožadny žu ju wotřtronile. A šhto nětř žlyřchimy? Wščelake wožadny žu ju sařo šnowa pschijaře. Psiche so, so bu f. wulkej lubořcžu we wožadže šnowa šhotowjena a so nětř sařo pschi hłownym řerluřchu wokořo dže. Tež tam, hdžež bu šwoprědka sa Bože řlužby sa džěcži šho- towjena, bu bórny tež na hłownyh Božich řlužbach rad witana, na psch. w měscže Lübeck.

Bibliřki pucžniř.

14. niedžela p žwji. Trojizy, 13. sept.: Ša čžu psched tym Knjesom hracž kiž mje wuřwolil je. 2. Sam. 6, 21. — Šdnž f. teje pařtwny wuřchoř a f. njebjeskej žym dóřchoř, čžu hagle tebie řhwalicž, čži džakny wopor palicž. Ř. 311, 12. — Čř. 5, 20. 21. — Řř. 92, 2—16.

Wondžela, 14. sept.: Dowdžež jón nuts, a pľodž jón na horje twojeho herbstwa, na měščzi, kotrež ty, Knježe, řy žebi f. pschewywanju řčžiniř, f. twojej řwjatnizy, Knježe, kotruž

twoja ruřa pschihotowala je. 2. Móřř. 15, 17. — Ř. 207, 1. — Psalm 119, 121—144. — 2. Theřř. 2, 13—3, 5.

Wutora, 15. sept.: Prawnyh wocžakowanie je wjeřele; ale bjesbóžnyh nadžija šahinje. Pschijřl. Šalomon. 10, 28. — Ř. 676, 6. — Romřř. 8, 1—17. — 2. Theřř. 3, 6—18.

Serjeda, 16. sept.: Daj mi, mój řyno, twoju wutrobu, a njech so moje pucže twojimaj wocžomaj ipodobaju. Psch. Šalomon. 23, 26. — Ř. 270, 2. — Romřř. 8, 18—30. — 1. Řětr. 1, 12.

Šchtwóřtk, 17. sept.: Šladaj wřchal so, a wobarnuj řwoju duřchu derje, so ty řnadž njesapomniřch te wěžy, kotrež twojej wocži widžilej řtej a so byřhu f. twojeje wutrobny nje- pschijřle wřchitke twoje žiwe dny. 5. Móřř. 4, 9. — Ř. 438, 3. — Romřř. 8, 31—39. — 1. Řětr. 1, 13—25.

Řjatk, 18. sept.: Šlaj, Bóh pomha mi, tón Řnjes řđer- ži moju duřchu. Psalm 54, 6. — Ř. 452, 4. — Romřř. 10, 1—17. — 1. Řětr. 2, 1—10.

Sschota, 19. septembra: Dobře je muřej, so we řwojej mľodosćzi špschah nořny. Šrudny řerl. Žerm. 3, 27. — Romřř. 11, 1—24. — 1. řral. 17, 8—16. — A hdny wař bojořcž nad- padnje. so řwěrne wořtacž njebudžecže a mohle sařo padnyčž, o Žesuř tón wař řđeržecž čže, so jeno jemu poddajcže, wón čže wař f. řebi čžahnyčž. Wořtańcže jeno wobřtajni we řlo- wje a p modlitwi! (Žionřke hľožy, ř. 251, 4.)

Sa řopjeńřo!

Dokelž so wocžakaneje šřkladnosćže njepořřicži, čžemy šnajmjeńřcha tu wščěh pschecželow a wščě pschecželnizy na- šcheho nabožneho řopjena „Řomhaj Bóh“ prořnyčž, nětřle wřchu prózu, wřchu lubořcž wuřicž a so pořtaracž, so nětřko ja našymu našche řopjeńřo wjažy čžitarjow dobudže. Tutu pró- řtwu mamny tež na wščě řerbřke towarřstwa. A wščěh řnje- řow řarariow njetrjebamy drje hagle dopominacž na to, řchtož je wo tym prajene. A dozřla drje je jenož trjeba, wščěh pořasacž na našch čžadž a na to, kař wřchitko w nim nař wabi, hajicž nabožinu, řyřnicž wěru, a řlužicž f. lubo- řcžu. Kař njednyřbař tohodla kóždn řerbřři řřchescžijanřři dom lubje witacž pomoznika, kiž kóždu njedželu řařtupi řtro- wjo: „Řomhaj Bóh“ a so řobu do šhromadneho próžowania da, hajicž a džeržecž drohe nam wot Bóha date a wot přje- downikow namřete řubľa: řerbřřich wóřzow a macžerjow řěcž a řwěru, a tak wěrneho řboža mēcž, dokelž w tajřim próžo- wanju a čžinjenju řy pod Božim ipodobanjom a tak pod Božim řohnowanjom. A to tež tohodla, dokelž f. tym řyřniřch řwoje mořy a wóřřřich řwoje brónje sa wřchě a wščelake špny- towanja a nadběhi, wojowania a bēdženja, kotrež nětřle ty- řcha jenotliwego a sařo wščěh dohromadny; w nich wob- řtejřřch, hdny we wěrie a řwěrie řy šjednocženny se Šbóžnikom Žesuřkom Řhryřtuřkom. Wón ma dohnyčže, wón da dohnyčže — wón ma řohnowanje, wón da řohnowanje! Praj, řchto njebny tutoho řohnowania trjebař? Tuž pař šhromadnje a se wščěm a we wščěm pod jeho řohnowanje! Redaktor.

Řřřtowanie. Řni. Ř. w Dr. Džak sa pořnyřku. Wjeřeli- my řo, Wař w domiřnje a tež pola nař mój powitacž. — Ř. J. W. Džak sa wřcho. Nadžijomnje je móžno, řo šmyřkow šminnyčž. Redaktor. — Ša 15. p. Řr. Š. w Ř. — Ša 16. po Řr. W... s w Š.